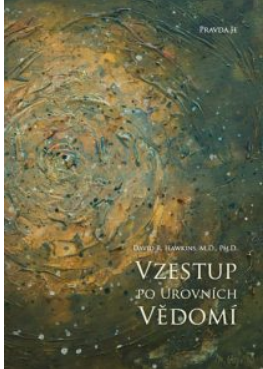

Kapitola 14: Láska (úroveň 500)

Předcházející část: Přehled – Překonání lineární duality

Vzestup po úrovních vědomí	Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Překlady profesionálů mají vyšší kvalitu než amatérské překlady, které jsou umístěny zdarma na hawkins.support a jsou čtivější, lze z nich obsah lépe pochopit a vstřebat. Proto jsme se rozhodli vám nabídnout i oficiálně vydané knihy. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.Je – 2017
Přesměrovat a objednat knihu..	

Kapitola 14

Láska

(Úroveň vědomí 500)

Úvod

Úroveň vědomí 500 je charakterizována rozvojem energetického pole, které je stále více bezpodmínečné, neměnné, a trvalé. Není kolísavé, protože jeho zdroj je uvnitř člověka, který není závislý na vnějších faktorech. Láskyplnost je způsob, jakým je člověk ve světě a jaký mám k němu vztah, a je odpouštějící, pečující, a podpůrný. Láska není intelektuální a nevychází z mysli, láska vychází ze srdce. Má schopnost pozvedat ostatní a dokázat velké činy, protože její motivy jsou čisté.

Na této úrovni vývoje se schopnost rozeznat podstatu stává převládající, jádro problému se stává středem pozornosti. Protože je překlenut rozum, vyvstává člověku schopnost okamžitě poznat problém v jeho celosti i souvislostech. Rozum má co do činění s jednotlivostmi, zatímco láska se zabývá celky. Tato schopnost, často popisovaná jako intuice, je schopností okamžitého porozumění, aniž by se člověk uchyloval ke zpracování symbolů, tak jak jdou za sebou. Tento zdánlivě abstraktní jev je ve skutečnosti velice konkrétní a je doprovázen měřitelným uvolněním endorfinů v mozku.

Láska se nestaví na žádnou stranu, a proto je globální, tyčí se nad oddělováním pozicionality. Je tedy možné, aby byl „jeden s druhým“, již zde nejsou žádné překážky. Láska je tedy inkluzivní a postupně rozšiřuje vnímání sebe. Láska se zaměřuje na dobro života ve všech jeho projevech a rozšiřuje to, co je pozitivní. Rozpouští negativitu tím, že ji dává do kontextu, místo aby ji napadala. Je mladě

životná, podporuje a rozvíjí život. V důsledku toho je úrovní pravého štěstí.

Diskuse

Z hlediska evoluce vědomí tato úroveň odráží překonání identifikace s omezeními lineárním domény a jejími pozicemi, vede k uvědomění si subjektivity jako primárního stavu, který je základem veškeré zkušenosti. To znamená, že smysl pro realitu se pohybuje od toho, co je vnímáno, ke stavu vnitřní zkušenosti.

Zatímco ego se zaměřuje na obsah, duch na hodnotu a kontext. Ego hodnotí množství a naopak duch oceňuje kvalitu. Tím na úrovni vědomí 500 přibližně devadesát procent lidí pociťuje štěstí jako základní kvalitu života. Překážky lásky, které vyplývají ze zvířecích instinktů, nejsou významné a nemají dominantní postavení jako u narcistického ega, což je důsledkem pokory a vzdání se egocentrismu. Sebestřednost a vlastní zájmy již nejsou prvořadé jako při sobectví. Pohled na sebe sama je mírný a přiměřený a sladění se s Láskou je primární cíl a životní styl.

Energetické pole Lásky je přirozeně potěšující ze své vlastní kvality. Je zjištěno, že Láska je k dispozici všude a že výsledky láskyplnosti se člověku vrací. I když láska může začít jako podmíněná, s duchovním záměrem se stává způsobem života vztahujícím se k životu ve všech jeho projevech. Jak Láska postupuje, nesnaží se získat žádný výnos nebo zisk na oplátku, protože je sama o sobě obohacující vzhledem ke své úplnosti a nemá žádné požadavky. Schopnost Lásky roste tak, že čím víc člověk miluje, tím víc může milovat, a není tam žádný konečný bod nebo omezení. Kromě toho se zjistilo, že milující je také milován.

Na nižších úrovních vědomí to, co je vnímáno jako láska, je podmíněno a identifikuje se s vlastnictvím, vášní, romantikou a touhou, které jsou promítnuty do osob nebo předmětů, které mají vzrušující zvláštnost a kouzlo. To však po získání ceněného vztahu nebo objektu slábne. Jejich lákavost vyvolává pocit přehnané potřebnosti. A v tomto pohlouznění mají lidé tendenci být šílení strachem ze ztráty, která vede k zoufalství. Zásahy do vlastnictví mohou mít za následek velmi závažné emocionální reakce, jako je vztek, žárlivost, nebo dokonce vraždy a sebevraždy. Takže touha vlastnit a ovládat, sobectví, nebo závist, které mohou být nevyvážené a nadměrné, vedou k posedlosti vzhledem k předpokládanému, přehnanému a nafouknutému emocionálnímu obrazu. Společnost má tendenci dívat se na tyto excesy jako dočasné šílenství („šílený láskou“), s jeho přechodnou, ale intenzivní ztrátou smyslu pro realitu, spolu s imunitou vůči racionálním zásahům nebo zvýšené opatrnosti.

Emoční stav zamilovanosti uvolňuje adrenalin a pohlavní hormony, a tento hodně oslavovaný jev kalibruje dost překvapivě na pouhých 145, což ukazuje, že jeho původ je především v pářicím instinktu ze zvířecí přírody. Naproti tomu úroveň vědomí Lásky je doprovázeno uvolněním endorfinů. Zběsilá povaha instinktu páření je odrazem přírodního způsobu rozmnožování druhů, a velmi často se po dočasném páření pár oddělí, i když některé druhy, jako jsou labutě, zůstanou spolu na celý život. Láska se také objeví v živočišné říši jako projev při vrtění ocasem psa a předení kočky, a také se vyjadřuje jako mateřská láska v jejím sebeobětujícímse

charakteru.

Vzhledem k tomu, že podmínky lásky a vášnivé touhy jsou často zaměňovány, následující tabulka může být užitečná v diferenciální diagnostice, která často zaráží účastníky i pozorovatele. Jak je zřejmé, je kontrast mezi zapojením ega versus konsensuální vyrovnání Já, které indikuje vzájemnost vyššího záměru sloužit vztahu, a ne jen přáním nebo choutkám osobního ega.

Diagnostický diferenciál: poblouznění vs. láska

Aspekt	Vášeň/přitažlivost (úroveň 145)	Láska (úroveň 500+)
Centrum odehrávání	Ego	Duch
Původ	Zvířecí instinkt	Duchovní stav
Mentální funkce	Zhoršení testování reality	Povznesený
Záměr	Získat, dostat	Závazek, těšit se
Trvání	Přechodný	Trvalý
Hormonální / endokrinní	Adrenalinové / pohlavní hormony	Endorfiny
Emoce	Exces / nerovnováha	Klidný / rovnováha
Fyziologie mozku	Levý mozek – hmotný	Pravý mozek – éterický
Stabilita	Poškozený / zoufalý	Vylepšený
Citový	Zuřivost, strach, trápení	Sebenaplňující
Tělesné funkce	Poškozené, ztráta chuti k jídlu a spánku	Vylepšené
Popis	Závislost, toužení	Naplnění, spokojenost
Patologie	Sebevražda, zoufalství, deprese	Zdar
Úsudek	Narušený	Vylepšený
Vnímání	Přehánění, idealizace	Osvětlený
Záměr	Vlastnit, užít si, ovládnutí	Být spolu
Citový	Frustrace, úzkost	Vděčný, spokojený
Produktivita	Narušená	Zlepšená
Obraz sebe	Nadhodnocený	Pozitivní
Ztráta	Deprese, vztek, nenávisť, vina	Smutek, lítost, touha
Rovnováha	Nevyrovnaný, nadměrná stimulace	Stabilní
Sociální image	Nadhodnocené	Zlepšené
Intelektuální funkce	Romantizování, nižší mysl	Realistický, vyšší mysl
Úroveň vědomí	Snižuje se	Stoupá
Styl	Angažuje se	Zarovnání

Vzor	Individualismus	Soulad
Příbuznost	Náročné, omezující	Harmonický, expanzivní
Dobry	Uspokojit, vlastní	Naplnit, kompletní

Dynamika lásky

Schopnost Lásky se zvyšuje poté, co se narcistické ego vzdá percepčních předsudků a pozic, které člověka omezují. To je doprovázeno a podpořeno nárůstem duchovní energie, která vyzařuje z Já, na rozdíl od tužeb, které pocházejí od ega. Láska se ukáže jako důsledek duchovního vyrovnání a souladu s duchovními principy a praxí a je doprovázena zvýšenou duchovní energií. Smyslové vnímání je nahrazeno vizí, která umožňuje vědomost o vnitřní hodnotě všeho, co existuje.

Láska je kvalitou Božství a jako taková osvětluje Podstatu a proto i láskyhodnost druhých. V úrovních vědomí 500 až 539 je láska stále předmětem podmínek a zaujetím na základě úvah a kvalitativní hodnoty, stejně jako pod vlivem systému víry.

Omezení mohou být frustrující pro duchovní aspiranty, kteří se snaží „vidět to, co je za chováním druhého a mít toho člověka rádi, což se snadněji řekne, než udělá. Omezení mohou být následkem nepříjemných minulých zkušeností, jakož i karmických vlivů, a také mohou být ovlivněny sociálním programováním a systémy víry, z nichž některé mohou být mimo vědomí a působit podvědomě.

Schopnost lásky výrazně zvyšuje vzdání se předsudků, stejně jako vzdáním se nároků čehokoliv od ostatních. Lidé nejsou posuzováni podle toho, co mají, ale podle toho, co dělají, čím jsou a čím se stali.

Láska je sebenaplňující a tak si neklade za cíl zisk, nebo kompenzovat nedostatek. Vzhledem k tomu, že není nutné „dostávat“, může „být“ v míru spolu s ostatními a cenit si toho. Ve stavu Lásky je svět příznivější a lidé se zdají být přátelští a otevření. Je zde zvýšený pocit bezpečí a ztotožnění se s lidstvem obecně a starost o blaho a štěstí druhých. Energetické pole je doprovázeno zářivou aurou, která má skutečně vliv na ostatní, kteří sami pak mají tendenci stát se více soucitnými. Toto energetické pole má vliv na vše živé, co intuitivně cítí bezpečnost pole Lásky. Charakteristikou této úrovně je nezaměnitelná „sladkost“ osobnosti, řeči, postojů a životního stylu, který obsahuje vnitřní péči.

Překonání úrovně vědomí 500

Na úrovni vědomí 500 je Láska dominantní jako přetrvávající pozitivní emoce a má vliv na společnost a také zvyšuje celkové kolektivní vědomí lidstva. Chcete-li pokračovat ve vývoji, musíte se vzdát všech omezení podmíněné lásky. To vyžaduje vzdát se lásky jakožto pozitivního připoutání se, aby se mohla stát celkovým kontextem a vnitřní silou k životu ve světě, a nikoli oddělující exkluzivní emoci. V důsledku toho láska není kvantitativní emoci, ale výrazem podstaty a láskyplné identifikace, přičemž z lásky se člověk nakonec stane tím, čím je druhý. Láska jako způsob existence nevyžaduje nic od „těch druhých“ jako objektů pro plnění nebo vyjádření. Je to nezávislá kvalita, která nemá žádný subjekt, objekt, sloveso ani příslovce, a proto je nelineární a neomezená.

Omezení lásky mají co do činění s vnímanou kvalitou a rozlišením. Tyto oblasti omezení jsou odhalovány pomocí vnitřní poctivosti, většinou jako zbytky předsudků nebo jako důsledky předchozích zkušeností. Klíčem k bezpodmínečnému milování je ochota k odpuštění a odčinit minulé výhrady, zkušenosti a vzdát se zobrazování lidí jako nesympatických. Ochota odpouštět a vzdát se takového vnímání může vést k novému vidění kontextu a člověk nyní může chápat negativní stavy jednoduše jako omezení nebo vlivy programování u duchovně slabších lidí nebo jako sklon ega být slepý k nepravdě. Vědomí může být úmyslně změněno z vnímavosti duality dobrý – špatný na „žádoucí“ proti „méně žádoucí“, nebo dokonce jen výhodnější nebo méně výhodnému.

Odpuštění vychází z ochoty k pokoře a na předání světa a jeho událostí Bohu.

Změna pohledu, která je důsledkem hlubokého sebeodevzdání, je hlavním tématem známého *kurzu zázraků*, kde zázrak je důsledkem rekontextualizace omezení, pomocí které se odhaluje vnitřní nevinnost a vrozená svatost druhých a života. Jedná se o subjektivní transformaci, která není pod volní kontrolou. Transformační mechanismus je vzdání se víry v platnost svých myšlenek a svého myšlení a člověk uvidí, že se jedná pouze o obrazy z minulosti, s žádnou aktuální platností nebo realitou.

Odevzdat se Duchu svatému a požádat o zázrak je tedy ochota vzdát se svých vjemových pozic a jejich egoistických zisků na odhalení pravdy. Tento jev je často doprovázen rekontextualizací času, místa, a záměru, a je to výslovně zkušenostní jev, který je transformační sám o sobě.

Obtíže tohoto světa se zdají být důsledkem všech různých úrovní evolučního vývoje, které existují dohromady současně, což má za následek společenské turbulence. Zároveň však dostupnost takového širokého spektra umožňuje největší příležitost pro růst a překonání „špatné karmy“ a z vlastní vůle akumulovat zásluhy „dobré karmy“. Tak je tato doména jednou z maximálních duchovních příležitostí s velkým množstvím variant a možností, které poskytují maximální potenciál pro evoluci vědomí, za co můžeme být vděční, místo aby nás to zlobilo. Buddha učil, „Narození člověka je vzácné, ještě vzácnější je slyšet o osvícení, a dokonce ještě vzácnější je zažít ho.“

Následující část: [Kapitola 15: Radost, bezpodmínečná láska a extáze](#)
(úroveň 540 – 599)